**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0115**
**(mr. L. van Berkum, voorzitter, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, mr. M.D.H. Nelemans, leden en mr. A. Kanhai, secretaris)**

| | |
|---|---|
| Klacht ontvangen op | : 8 april 2021 |
| Ingediend door | : De consument |
| Tegen | : ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank |
| Datum uitspraak | : 16 februari 2022 |
| Aard uitspraak | : Bindend advies |
| Uitkomst | : Vordering deels toegewezen |
| Bijlage | : Relevante bepalingen uit: het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (het ´PIFI´), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG) |

## Samenvatting

Incidentenregister, EVR, Gebeurtenissenadministratie en IVR. De bankpas en pincode van de consument zijn gebruikt voor het ontvangen en opnemen van geld dat afkomstig is van oplichting (phishingfraude). De bank beschouwt de consument daarom als geldezel en heeft zijn persoonsgegevens geregistreerd in de hiervoor genoemde registers. De consument is het hier niet mee eens, omdat hij naar eigen zeggen niet betrokken is bij de frauduleuze activiteiten. De commissie is van oordeel dat de betrokkenheid van de consument bij de fraude in voldoende mate vaststaat en oordeelt daarom dat de bank tot registratie mocht overgaan. Wel ziet de commissie aanleiding om de duur van de registratie in het EVR en het Incidentenregister te verkorten van acht naar zes jaar. De interne registraties mogen voor de duur van acht jaar worden gehandhaafd.

## 1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klaagschrift van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 6 oktober 2021. De consument was zelf vanwege ziekte niet aanwezig. Van het aanbod om de hoorzitting digitaal bij te wonen is geen gebruik gemaakt. De consument heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn advocaat, mr. R. Laatsman, (hierna: de advocaat). Ook de bank was aanwezig.

1.3 Omdat de consument tijdens de hoorzitting niet aanwezig was heeft de advocaat de commissie verzocht om de zaak aan te houden. De commissie heeft dit verzoek afgewezen. De commissie heeft de afwijzing als volgt toegelicht. Tijdens de hoorzitting is geen nieuwe informatie naar voren gebracht. De commissie verwacht niet dat dat er op een later moment wel nieuwe informatie door de consument zal worden verschaft. Los daarvan heeft de commissie de consument de mogelijkheid geboden om digitaal de hoorzitting bij te wonen. Van deze mogelijkheid heeft de consument geen gebruik gemaakt.

1.4 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

## 2. Het geschil

*Wat is er gebeurd?*

2.1 De consument hield bij de bank een betaalrekening aan. Aan de betaalrekening was een bankpas met bijbehorende strikt vertrouwelijke pincode gekoppeld. De consument maakte gebruik van internetbankieren en de Mobiele App (hierna: de app) van de bank was op zijn telefoon (hierna: de telefoon) geïnstalleerd.

2.2 Op 25 november 2020 zijn er twee bedragen van in totaal € 750,- op de betaalrekening van de consument bijgeschreven. Deze bedragen zijn afkomstig van oplichting (phishingfraude). Verder blijkt uit de bankadministratie dat de volgende activiteiten op de betaalrekening hebben plaatsgevonden.

| Tijdstip | handeling |
|---|---|
| 09:28:30 | bijschrijving € 50,- op de betaalrekening van de consument; |
| 12:00:39 | ingelogd op de app met de mobiele telefoon van de consument; |
| 12:07:55 | bijschrijving € 700,- op de betaalrekening van de consument; |
| 12:10:35 | geldopname van € 250,- met de bankpas en de pincode van de consument; |
| 12:12:04 | ingelogd op de app met de mobiele telefoon van de consument; |
| 12:20:18 | geldopname van € 300,- gepind met de bankpas en de pincode van de consument; |
| 12:25:32 | ingelogd op de app met de mobiele telefoon van de consument; |
| 12:38:36 | ingelogd op de app met de mobiele telefoon van de consument; |
| 12:47:33 | ingelogd op de app met de mobiele telefoon van de consument; |
| 12:48:18 | invoer betaalopdracht : overboeking van € 200,- naar een derde; |
| 12:48:23 | autorisatie van de betaalopdracht via de app; |
| 23:56:29 | ingelogd op de app met de mobiele telefoon van de consument; |

2.3 Op 30 november 2020 om 10:09 uur heeft de bank een mail van Rabobank ontvangen. Rabobank heeft de bank geïnformeerd dat een klant van haar slachtoffer is geworden van phishing. Zij verzoekt de bank, voor zover mogelijk, preventieve maatregelen te nemen en de gelden veilig te stellen.

2.4 Op 30 november 2020 heeft de bank de consument een brief gestuurd waarin kort samengevat staat dat de betaalrekening van de consument betrokken is bij fraude. Er is op 25 november 2020 een bedrag van een andere rekening bijgeschreven. De rekeninghouder van die betaalrekening heeft geen opdracht gegeven voor de overboeking naar de consument en heeft aangifte van fraude gedaan bij de politie. Omdat de betaalrekening van de consument betrokken is bij bijschrijvingen met een frauduleuze herkomst heeft de bank zijn persoonsgegevens geregistreerd in het Intern Verwijzingsregister (IVR), het Extern Verwijzingsregister (EVR) en het Incidentenregister voor de duur van 8 jaar. Tevens heeft de bank de consument te kennen gegeven dat zij de bancaire relatie met hem niet wenst voort te zetten en dat zij daarom de klantrelatie opzegt. De bank heeft de consument gewezen op de mogelijkheid tegen deze beslissing bezwaar aan te tekenen.

2.5 Naar aanleiding van de registraties heeft de consument door zijn advocaat een bezwaarschrift laten indienen. De bank heeft het bezwaar van de consument afgewezen waarna hij in beroep is gegaan. Ook het beroep van de consument heeft de bank afgewezen. Vervolgens heeft de consument zijn klacht aan Kifid voorgelegd. Uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet tot een oplossing van het geschil geleid.

2.6 Tijdens de hoorzitting heeft de bank voren gebracht dat de consument niet de enige begunstigde was van de frauduleuze overboeking(en). Naast de consument was er nog een begunstigde. Deze persoon heeft erkend dat hij als geldezel heeft gefungeerd.

*De klacht en vordering*

2.7 De consument vordert dat de bank de registratie van zijn persoonsgegevens in zowel het Intern Verwijzingsregister (IVR), het incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (EVR) ongedaan maakt, dan wel dat de duur van de registraties wordt verkort. Daarnaast vordert hij herstel van de bancaire relatie. De consument heeft daartoe het volgende aangevoerd.

2.8 De consument is niet betrokken bij de fraude. Hij heeft niet gepind met zijn bankpas en er is buiten zijn medeweten om een bedrag van zijn betaalrekening overgeboekt naar een derde. Hij heeft inderdaad ingelogd op de app om zijn saldo te controleren. Hij zag toen dat er een bedrag van € 250,- op de betaalrekening stond. Hij dacht echter dat zijn salaris op zijn betaalrekening was bijgeschreven. De consument kijkt nooit naar de bij- en afschrijvingen op de betaalrekening. Hij weet niet wat er gebeurd is en hoe dit heeft kunnen gebeuren.

Verder is de consument niet veroordeeld en wordt hij door het Openbaar Ministerie (hierna; OM) niet als verdachte aangemerkt. Ten aanzien van de beslissing van de bank om de bancaire relatie met de consument te beëindigen, is aangevoerd dat hij hierdoor buiten-proportioneel wordt geraakt. Doordat de consument niet beschikt over een betaalrekening op zijn eigen naam wordt hij uitgesloten van deelname aan het betalingsverkeer en kan hij bijvoorbeeld de premie van zijn zorgverzekering niet betalen. Ook kan hij, door het niet hebben van een betaalrekening, geen salaris ontvangen.

*Het verweer*

2.9 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

## 3. De beoordeling

*Welke vragen dient de commissie te beantwoorden?*

3.1 Aan de commissie is ter beoordeling voorgelegd of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het Incidentenregister, het EVR en het IVR. Omdat het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie en zonder een registratie in de Gebeurtenissenadministratie niet kan bestaan, zal de commissie ook beoordelen of die registratie in stand kan blijven.

*Het juridisch kader*

3.2 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: PIFI, zie de bijlage voor de relevante artikelen), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) van kracht (zie de bijlage voor de relevante artikelen). De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR is slechts gerechtvaardigd indien de registratie in overeenstemming is met deze regelgeving.

*Beoordeling van de registratie in het EVR*

3.3 Omdat opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR, en met name het EVR, voor de consument vergaande gevolgen kan hebben, moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument.[1] Artikel 5.2.1 van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR.

[1] Zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, overweging 4.3.

Uit een uitspraak van de Hoge Raad volgt dat voor het registreren van persoonsgegevens op grond van artikel 5.2.1 onder a en b, vereist is dat de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit opleveren. Een strafrechtelijke veroordeling van de betrokkene is niet vereist. [2] Vervolgens moet, op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI worden beoordeeld of op grond van een en ander opname in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd is en voor welke duur.

3.4 De commissie merkt allereerst op dat de bank de consument niet verwijt dat hij zelf fraude heeft gepleegd of heeft gefraudeerd. De bank verwijt de consument dat hij oplichting/fraude door anderen mogelijk heeft gemaakt door zijn betaalrekening, bankpas, pincode en, in dit geval ook, de app aan derden ter beschikking te stellen.

3.5 In deze zaak staat vast dat op 25 november 2020 in totaal een bedrag van € 750,-, dat afkomstig is van phishingfraude, is bijgeschreven op de betaalrekening van de consument. Een deel daarvan (€550,-) is vlak na de bijschrijving van € 700,- met de bankpas en de pincode van de consument opgenomen bij een geldautomaat. Het restant van € 200,- is via de app op de mobiele telefoon van de consument overgeboekt naar een derde. Deze overboeking is met de app geautoriseerd. Zie de tabel onder 2.2 waarin is weergegeven welke gebeurtenissen hebben plaatsgevonden. Ook staat vast dat op 25 november 2020 regelmatig met de app op de rekening is ingelogd.

3.6 De commissie stelt vast dat deze manier van handelen overeenkomt met het gedragspatroon dat men ziet en verwacht bij fraudezaken waarbij gebruik wordt gemaakt van een geldezel. In dit soort zaken wordt de betaalrekening van de geldezel gebruikt als begunstigde rekening om gelden afkomstig van fraude op te laten storten, waarna met de bijbehorende bankpas door het intoetsen van de juiste pincode, de frauduleus verkregen gelden door een derde van de bankrekening worden opgenomen bij een geldautomaat. Naar het oordeel van de commissie heeft de consument zich hier schuldig aan gemaakt.

3.7 De commissie overweegt hiertoe dat de consument niets naar voren heeft gebracht dat zijn betrokkenheid bij deze vorm van fraude op enigerlei wijze kan ontzenuwen. De consument heeft enkel aangevoerd dat hij geen fraude heeft gepleegd en dat hij het er niet mee eens is dat de bank hem dat verwijt. Hij heeft niet gepind en weet van niks. Het is hem ook een raadsel hoe het bedrag van € 200,- via de app op zijn telefoon is overgemaakt naar een derde.

[2] Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4 (te vinden op www.rechtspraak.nl).

3.8 Ten aanzien van de door de door de consument gegeven verklaring overweegt de commissie dat hij geen enkele aannemelijke verklaring heeft gegeven over hoe het kan dat een derde met zijn bankpas en de strikt vertrouwelijke pincode geld heeft kunnen opnemen. Ook heeft hij geen verklaring gegeven voor het feit dat iemand de toegang heeft weten te bemachtigen tot de app op zijn telefoon die beveiligd is met een (door de consument zelf gekozen) pincode of vingerafdruk. Verder moet worden aangenomen dat de consument de bij- en afschrijvingen op de bankrekening heeft gezien nu om 12:12, 12:25, 12:38 en 12:47 uur met zijn telefoon is ingelogd op de app. Bovendien, zo heeft de bank tijdens de hoorzitting naar voren gebracht, was er naast de consument nog een begunstigde van de frauduleuze transacties. Deze persoon heeft erkend dat hij als geldezel heeft gefungeerd. De consument heeft dit niet betwist. Voor de commissie vormt de aanwezigheid van deze tweede geldezel een sterke aanwijzing dat ook de consument als geldezel heeft gefungeerd. Gelet op de omstandigheden in deze kwestie kan het niet anders dan dat de consument zijn mede-werking heeft verleend door zijn betaalrekening, bankpas, pincode en telefoon aan derden ter beschikking te stellen. Deze gedraging van de consument kwalificeert als schuld-witwassen.

*Tussenconclusie EVR-registratie*

3.9 Gelet op het vorenstaande komt de commissie tot de conclusie dat er in dit geval sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan schuldwitwassen bestaande uit het ter beschikking stellen van strikt persoonlijke en vertrouwelijke bank-gegevens. Dit betekent dat aan de eerste twee vereisten voor registratie in het EVR is voldaan (zie artikel 5.2.1 onder a en b van het PIFI in de bijlage).

3.10 Dat het OM de consument niet als verdachte heeft aangemerkt of dat de consument niet is veroordeeld, doet aan het bovenstaande niet af. Een strafrechtelijke veroordeling is immers niet vereist.

*De proportionaliteit van de registratie in het EVR*

3.11 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI dient de bank bij de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur; de bank dient daarbij de belangen van de consument mee te wegen. De consument moet vervolgens onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.

3.12 De bank heeft gemotiveerd aangevoerd waarom het belang van de bank, en dat van de financiële sector als geheel, zwaarder weegt dan dat van de consument bij het niet-registreren. Door te fungeren als geldezel heeft de consument eraan bijgedragen dat met behulp van zijn bankrekening iemand kon worden opgelicht.

De commissie ziet dan ook in dat de bank in het kader van fraudebestrijding en als waarschuwing voor andere financiële instellingen een groot belang heeft bij het opnemen van de gegevens van de consument in de registers.

3.13 Daartegenover heeft de consument enkel aangegeven dat hij de registraties niet proportioneel vindt. Anders dan de stelling dat hij niet kan deelnemen aan het betalingsverkeer, heeft de consument niet concreet onderbouwd waarom hij door de (duur van de) registraties disproportioneel geraakt wordt in zijn belangen.

3.14 Ten aanzien van het argument van de consument dat hij niet kan deelnemen aan het betalingsverkeer, merkt de commissie op dat hij de mogelijkheid heeft om onder het Convenant Basisbankrekening een basisbetaalrekening bij de bank aan te vragen zodat hij kan beschikken over een betaalrekening.[3] De bank heeft de advocaat van de consument op deze mogelijkheid gewezen in haar brief van 11 februari 2021. Omdat de consument een basis-bankrekening kan aanvragen en hij geen andere concrete belangen naar voren heeft gebracht die tegen de registratie pleiten, is de commissie van oordeel dat het belang van de bank bij registratie van de persoonsgegevens van de consument zwaarder weegt dan het belang van de consument bij het verwijderen van de registratie.

3.15 Wel ziet de commissie aanleiding om de duur van de registratie te verkorten. Er zijn namelijk verschillende gradaties van verwijtbaarheid van het handelen van de consument. Hoewel het fungeren als geldezel zeer verwijtbaar is, zijn er nog zwaardere feiten denkbaar. De maximale registratieduur van acht jaar acht de commissie in dit geval dan ook niet pro-portioneel. Om recht te doen aan de zwaarte van het verwijt dat de consument te maken valt, oordeelt de commissie dat de bank de registratieduur van de persoonsgegevens van de consument in het EVR dient te verkorten naar zes jaar.

*Beoordeling registratie in het Incidentenregister*

3.16 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het PIFI). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Ten aanzien van de duur van deze registratie is de commissie van oordeel dat deze – op basis van de onder 3.15 genoemde omstandigheden – ook verkort dient te worden naar zes jaar. De commissie is niet gebleken van omstandigheden die een langere duur van de Incidentenregistratie dan de duur van de registratie in het EVR rechtvaardigen.

[3] Zie voor meer informatie de website www.basisbankrekening.nl.

*Beoordeling registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR*

3.17 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank tot registratie in de Gebeurtenissen-administratie en het IVR mocht overgaan, wordt het volgende overwogen. De Gebeurtenissenadministratie en het IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Op registratie in deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Hiervóór is vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan betrokkenheid bij fraude bestaat. Deze vaststelling is op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG voldoende om de registratie in de interne registers te handhaven.

3.18 De commissie oordeelt dat deze registraties voor de duur van acht jaar proportioneel zijn om de navolgende redenen. Voorop staat dat de registraties in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie zuiver intern zijn. De registraties hebben tot gevolg dat de consument niet langer gebruik kan maken van de diensten van de groep van financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Omdat financiële instellingen die geen deel uitmaken van deze groep geen toegang tot de persoonsgegevens van de consument in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie hebben wordt de consument dus, na afloop van de registratie in het EVR, niet belemmerd in zijn mogelijkheden om met een andere financiële instelling een bankrelatie aan te gaan.

*Is de bank verplicht om de bancaire relatie met de consument te herstellen?*

3.19 Deze vraag dient ontkennend te worden beantwoord. De bank is op grond van artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden bevoegd de contractuele relatie met de consument op te zeggen. Dit neemt niet weg dat de omstandigheden van het geval kunnen meebrengen dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat de overeen-gekomen bevoegdheid tot opzegging wordt uitgeoefend. In de onderhavige zaak heeft de bank de bancaire relatie schriftelijk opgezegd en haar beweegredenen hiervoor toegelicht. Het is de commissie duidelijk geworden dat tussen partijen geen vertrouwensband meer bestaat. Gelet op hetgeen de commissie hiervoor heeft vastgesteld over de gedragingen van de consument, is dat geen onaanvaardbaar standpunt. De bank is daarom niet gehouden tot herstel van de bancaire relatie, zoals door de consument gevorderd. Van belang daarbij is ook dat de consument een basisbankrekening kan aanvragen bij de bank, zodat er geen noodzaak is om de bancaire relatie te herstellen.

*Conclusie*

3.20 De commissie concludeert dat de registraties in het EVR en het incidentenregister terecht en proportioneel zijn maar dat de duur daarvan dient te worden verkort naar zes jaar.

Ten aanzien van de registraties in het Gebeurtenissenadministratie en het IVR oordeelt zij dat de registraties terecht en proportioneel zijn en dat de duur van acht jaar mag worden gehandhaafd. De bank is niet verplicht om de bancaire relatie met de consument te herstellen.

## 4. De beslissing

De commissie beslist dat de bank binnen vier weken na de dag waarop deze beslissing aan partijen is verstuurd de duur van de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het EVR verkort tot zes jaar. Voor het overige wordt de vordering afgewezen.

*Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.*

*Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.*

# *Bijlage*

## *Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013*

*In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:*

### *2. Begripsbepalingen*

*In dit protocol wordt verstaan onder:*
*Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.*

*3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister*
*3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)*
*3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)*

### *4 Incidentenregister*

*4.1 Doel Incidentenregister*
*4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:*
*"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:*
*- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;*
*- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;*
*- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."*

*4.2 Toegang tot het Incidentenregister*
*(…)*
*4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).*
*(…)*
*4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister*
*(…)*
*4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.*

## *5 Extern Verwijzingsregister*

*5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister*
*5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.*
*5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister*
*5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.*
*a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.*
*b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.*
*c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.*
*5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister*
*(…)*
*5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.*

## *Relevante artikelen uit de AVG*

### *Artikel 6*
### *Rechtmatigheid van de verwerking*

*1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:*

*(…)*

*f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.*

### *Artikel 10*
### *Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten*

*Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.*

## *Relevante artikelen uit de UAVG*

### *Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard*

*(…)*

***2** Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*

***a.** ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of*

***b.** ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*

*(…)*

***4** Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*

*(…)*

***c.** indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.*

***5** Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.*